

rendű csillaga ugyan a francia festészet égboltjának, de jó mesterségbeli tudású, erőteljes művészegettség. 1873-ban, amikor Szinyei a Majális végleges változatával elkészült, Vallotton még csak nyolc éves fiú volt. Szinyei képét 1900-ban látta a párizsi kiállításon. Elismerésének és csodálatának beszédes jele, hogy lemásolta magának. Mesteri másolatokat különben egyéb rangos képtárakban is találhatunk; hogy mást ne mondjunk, Tiziano másolatait Raffaello képeiről a firenzei Pitti-képtárban.

A Vatikánban kiállított kortársi alkotások között azonban két másik magyar művész eredeti festményeire is rábukkanunk. *Hajnal János* négy nagy vászna a négy evangélista jelképes ábrázolása; *Hantai Simon* pedig két nonfiguratív festményével szerepel. Az utóbbiakat közös kabinetbe tették a japáni *Kengiro Azumá*-val. Ki tudja, talán mert a Hantai név is olyan távol-keletien hangzik...

Messze járunk attól, hogy az új múzeum értékeiről teljes beszámolót adjunk, vagy akár csak minden egyes kiemelkedő műre rámutassunk. Hiszen a gyűjteménynek félszázánál több helyiségében mintegy ötszáznegyven művet szemlélhetünk, kétszázötven jelenkori művész alkotását. Közülük a múzeum megnyitásakor, 1973-ban körülbelül kétszázán még életben voltak. Hogy pedig a raktár mily számos egyéb értékes darabot őriz, annak sokatmondó bizonyossága volt a Szent Péter-bazilika melletti tér déli oldalán álló épületszárnyban 1977 őszén megrendezett alkalmi kiállítás, Szent Pál apostol életét és tanítását megjelenítő képzőművészeti alkotásokból, köztük *Hajnal János*nak egy és *Amerigo Tot*nak két további művével.

HABÁN MIHÁLY VERSEI

Útközben kiásott verstorzó

*Nem a kilőtt nyíl egycélú iránya,
Inkább a sötétben szárnyra
Kapott lepke csapongása,
Kit sem a nap, sem a hold, sem a lámpa,
Csak a fény, a fény csodája
Emel az együtt hullámzó körtáncba.*

Intés

*Törvényeket nem alkothatsz.
Hamiskártyás fondorlattal
Nem is módosíthatod és
Nem tolhatod félre őket
Sem a magad, sem a mások
Rovására vagy hasznára.
Megbonthatatlan törvények
Kísérik minden lépésed.
Köréd feszülő hálójuk
Nyomhagyó rezzenésével
Szövődik sorsod. Figyeld hát
Beépített műszereid
Befogott nyomjelzéseit.
Megfejtésükre jól vigyázz:*

*Velük leszel szabad vagy rab.
Ne lázd meg magad.
Az ember csak Isten felé
Nyitott. Ez léted törvénye,
Mely köt és fogva tart. Mégis
Szabadulásod egyetlen
Útja: hol fényivó lombod,
Hol lombító gyökered.
Csak Isten felé léphetsz ki
Magányosságod bűnének
Gyötrő börtönéből, csak így
Találhatod meg társaid.
Minden más út romlásba visz,
Vagy visszatér börtönödbe.*

Ómagyar Mária-siralom

Voltam sírás-tudatlan,
Sírásba süppedek,
Bűban aszok, epedek:
Válok világotól,
Választanak fiamtól,
Édes öröömömtől.

Ó, én édes uram,
Egyetlenegy fiam!
Szánd meg síró anyádat,
Bánatából kihántsad.

Szemem könnyel árad,
Erőm bűtől fárad,
Te véred omlása
Lelkemet eloltja.

Világnak világa!
Virágnak virága!
Keserűen kínzatos,
Vasszögekkel veretel.

Jaj nekem, én fiam!
Mézelésed gyérül,
Szépséged szegényül,
Vizként elfoly véred.

Sírásom, fohászom
Fölcuklik, elgyengül:
Lelkem égető bűja
Soha már ki nem hűl.

Vegyél halál engem,
Egyetlenem éljen,
Maradjon meg uramnak,
Kit a világ féljen.

Bizony Simeonnak
Látó szava elért:
Érzem sebző bűtörét,
Kit oly régen ígért.

Tőled válnék,
Méhem gyümölcse,
De nem ilyen gonoszul
Összetörve.
Hódoló csillagokkal,
Napékkal forgó
Égi koronáért,
Hogy így aláztassál
Kígyófogmarású
Tövískoszorúval;
Farkasokat megintő
Báránnygapjas szavadért,
A koponya-hegyen,
Latrok keresztfáján,
Hogy így kínzassál,
Fiam, halálra.

Ember, mit teszel?
Törvénytelen,
Fiam büntelen
Veszted el:
Fogva, hurcolva,
Kötve, öklözve
Ölöd.

Kegyelmezzél fiamnak!
Ne kegyelmezz magamnak,
Avagy halál kínjával,
Anyát édes fiával
Egykévében öljétek.

(Írtam vala elnyíló virágzásban
1000-tól 1300-ig és újra írtam
a lombot veszítő évszázadokban
1978-ig.)

Hajdani ébresztés emléke

Testedben hullámok lengenek,
Szemhéjadon pergő dobzene:
Sugárzó fényhírnök kelteget...
Ha jönne még egyszer és keze
Az úrön át megérintene:
Lélekkel nyílna föl hunyt szemed.